

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
 výrok I. dne 31.5.2012
 výrok II. dne 31.5.2012
 je vykonatelné dnem 5.6.2012

V Praze - 8 - 08 - 2012
 dne 8. 8. 2012

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudců JUDr. Zdenky Krupové a JUDr. Olgy Pišové ve věci žalobce **Pavla Tahala, narozeného 5.3.1969**, bytem Mečislavova 1356/18, 140 00 Praha 4 - Nusle, zastoupeného Mgr. et. Mgr. Miroslavou Pavlů, advokátkou se sídlem Letohradská 755/50, 170 00 Praha 7, proti žalované **TOSCANA s.r.o., „v likvidaci“**, IČO 63988038, se sídlem Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2, zastoupené JUDr. Milanem Štětinou, advokátem se sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa, o **5,000.000,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 17.6.2011, č.j. 18C 189/2010-115, **t a k t o :**

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadených výrocích I. a III. **potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení 165.480,-Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

Okresní soud v Příbrami rozsudkem ze dne 17.6.2011, č.j. 18C 189/2010-115, výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 5,000.000,-Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 5.6.2010 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. žalobu zamítl co do zákonných úroků z prodlení z částky 5,000.000,-Kč do 23.5.2010 do 4.6.2010. Výrokem III. rozhodl o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky podle úspěchu ve věci. Soud prvního stupně (dále jen soud I. stupně) po provedeném dokazování uzavřel, že žalobce neprokázal, že by částku 5,000.000,-Kč žalované půjčil, prokázal však, že 3,000.000,-Kč předal jednateli žalované v hotovosti a 2,000.000,-Kč převedl ze svého účtu na účet žalované, to vše v době od 10.4.2009 do 15.2.2010. Žalovaná částku 5,000.000,-Kč nevrátila a na úkor žalobce se tak bezdůvodně obohatila.

Proti tomuto rozsudku se do výroků I. a III. včas odvolala žalovaná. Výrok II. zůstal odvoláním nedotčen a nabyl právní moci. Vytýká soudu I. stupně nesprávné hodnocení provedených důkazů a nesprávné právní posouzení věci. Poukazuje na výpověď žalobce

v řízení před soudem I. stupně, ve které žalobce uvedl, že nerozlišoval, komu peníze půjčuje, zda panu Moreno Marchimu jako soukromé osobě nebo panu Moreno Marchimu jako jednateli žalované a tudíž je půjčuje žalované. Zdůrazňuje, že žalobce měl v úmyslu žalovanou společnost koupit, tedy koupit obchodní podíly pana Marchiho a paní Marchiové. Pokud předal nějaké peníze panu Marchimu, předal mu je jako fyzické osobě, od které kupuje obchodní podíl. Žalovaná není proto věcně pasivně legitimována. Soud I. stupně uvěřil výpovědi svědkyně Simony Trakalové, i když ta nemluvila pravdu. Jednatelé nezvali k jednáním, která se úzce dotýkala žalované, nikoho z personálu a je proto s podivem, že by pan Marchi přizval do svojí kanceláře účetní žalované, aby byla přítomna předáváním peněz mezi žalobcem a jím. Bylo již v řízení před soudem I. stupně prokázáno především výpovědí svědkyně Ivany Müller Švejdové, že svědkyně Trakalová nevedla řádně účetnictví, že pouze evidovala faktury. Není proto pravdivé tvrzení svědkyně Trakalové, že peníze předané žalobcem panu Marchimu na pokyn pana Marchiho zaúčtovala do účetnictví žalované. Pan Marchi by ani neuměl dát v češtině pokyn k zaúčtování peněz. Účetnictví z roku 2009 žalovaná nemá vůbec k dispozici ani v elektronické podobě ani v „papírové“ podobě a marně žádá žalobce, aby jí účetnictví vydal. Kromě toho svědkyně Trakalová je zavázána žalobci, který jí opatřil toto zaměstnání a který jí v rozporu se mzdovým výměrem vyplácel měsíční mzdu místo 10.000,-Kč ve výši 20.000,-Kč. Žalovaná také prokázala, že si půjčovat peníze nepotřebovala, neměla žádné dluhy, dodavatelům řádně platila, řádně platila nájem z nebytových prostor. Byl to žalobce, který žalované způsobil problémy, protože za ni nepodal opakovaně daňové přiznání a prověrkou Všeobecné zdravotní pojišťovny bylo zjištěno, že ani řádně neprováděl odvody za zaměstnance. Tím vznikly žalované dluhy, o kterých se dozvěděla v době, kdy se žalobcem již neměla dobré vztahy. Dluhy žalovaná splácí podle splátkového kalendáře ze svých prostředků. Peníze zaslané na účet žalované v celkové částce 2.000.000,-Kč představují vrácení dluhu, který žalobce měl vůči panu Moreno Marchimu a paní Heleně Marchiové. Paní Marchiová půjčila žalobci v březnu 2008 částku 1.500.000,-Kč převodem ze svého účtu na účet žalobce a 500.000,-Kč půjčil žalobci pan Marchi v hotovosti. Soud I. stupně se nijak nevypořádal s listinami, které žalovaná k prokázání tohoto tvrzení založila do spisu a jimiž navrhla důkaz. Žalovaná navrhuje, aby napadený rozsudek byl změněn ve výroku I. tak, že žaloba bude zamítnuta a jí bude přiznána náhrada nákladů řízení.

K odvolání se vyjádřil žalobce. Podle něj soud I. stupně správně a úplně zjistil skutkový stav věci. S tvrzeními a důkazy předloženými žalobcem se vypořádal tak, že požadované plnění přiznal žalobci z titulu bezdůvodného obohacení a nikoli z titulu půjčky. I s tvrzeními a důkazy žalované se soud I. stupně vypořádal způsobem, který popsal na straně 4 napadeného rozsudku. Výpověď svědkyně Müller Švejdové nemůže být rozhodná, protože tato svědkyně vedla účetnictví až od března 2010. Naopak svědkyně Trakalová byla účetní žalované v roce 2009 v době, kdy žalobce předal jednateli žalované 3.000.000,-Kč v hotovosti. Pan Moreno Marchi potvrdil při sepisu notářského zápisu o průběhu valné hromady žalované ze dne 23.9.2010, že je znalý českého jazyka. Tvrzení žalované, že by pan Marchi nedokázal dát svědkyni Trakalové v češtině pokyn, aby provedla zaúčtování peněz do účetnictví žalované, je jen účelové. Žalovaná peníze od žalobce potřebovala na svůj provoz, od jara 2009 měla finanční problémy. To dokládají i ve spise založené výpisy z účtů žalované, která neustále čerpala maximální kontokorent až do 2.000.000,-Kč. Navrhuje, aby rozsudek soudu I. stupně byl v napadených výrociích jako správný potvrzen.

Odvolací soud přezkoumal v rozsahu podaného odvolání napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, podle ustanovení § 212 a § 212a odst.1 a 5 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) a neshledal odvolání žalované důvodným.

Z obsahu spisu se podává tvrzení žalobce, že dne 10.4.2009 předal v hotovosti jednateli žalované Moreno Marchimu částku 2,000.000,-Kč a dne 6.5.2009 mu předal v hotovosti částku 1,000.000,-Kč. Dne 8.7.2009 složil žalobce na účet žalované v hotovosti částku 1,000.000,-Kč a dne 15.2.2010 převedl žalobce ze svého účtu na účet žalované 1,000.000,-Kč. Žalobce tvrdí, že šlo ve všech případech o půjčku, která měla pomoci žalované překlenout období, kdy žalovaná neměla prostředky na provoz. Žalobce peníze půjčoval bez obav o jejich vrácení, protože za dlouhá léta spolupráce se žalovanou znal její poměry, měl přátelské vztahy s jednateli žalované. Žalobce měl také zájem mít u žalované majetkový podíl, případně žalovanou společnost koupit. U předání peněz v hotovosti byla osobně přítomna tehdejší účetní žalované Simona Trakalová, která i dostala pokyn od jednatele žalované zaúčtovat předané peníze do účetnictví žalované jako dluh žalované za žalobcem. Žalobce měl částku 2,000.000,-Kč doma v hotovosti, další částky měl na svých účtech, ze kterých je buď vybral a předal v hotovosti nebo vybral a vložil na účet žalované a nebo převedl bezhotovostně na účet žalované.

Obrana žalované spočívá v tvrzení, že žalovaná peníze od žalobce nepotřebovala, nebyla v žádné finanční nouzi, neměla dluhy. Částky, které žalobce vložil v hotovosti či převedl bezhotovostně na účet žalované, jsou vrácením dluhu, který žalobce měl vůči žalované z titulu půjčky. Tvrzení, že žalobce předal Moreno Marchimu jako jednatele žalované, tedy žalované, celkem 3,000.000,-Kč v hotovosti, je nepravdivé. Žalovaná žádné peníze od žalobce nepotřebovala, na krytí provozních potřeb měla vlastní finanční prostředky.

Žalovaná nemůže obstát s obranou, že částka celkem 2,000.000,-Kč, kterou žalobce vložil zčásti bezhotovostně a zčásti převedl ze svého účtu na účet žalované, představuje vrácení půjčky, kterou žalovaná žalobci poskytla. Žalovaná byla soudem I. stupně řádně poučena podle ustanovení § 118a odst.1, 3 o.s.ř. a podle ustanovení § 119a o.s.ř., že musí nejenom tvrdit, ale i prokázat o jaké konkrétní závazky žalobce vůči žalované se mělo jednat. Žalovaná na toto poučení soudem I. stupně nijak nereagovala. Řízení bylo soudem I. stupně koncentrováno podle ustanovení § 118b o.s.ř. Účastníci nepožádali soud I. stupně o lhůtu k doplnění svých tvrzení a uvedli do protokolu o jednání před soudem I. stupně dne 9.12.2010, že nemají další tvrzení a důkazy. Soudu I. stupně lze přisvědčit v tom, že z listinných důkazů, které žalovaná do koncentrace řízení předložila a podle kterých Helena Marchiová ze svého soukromého účtu poukázala žalobci 5.3.2008 na jeho účet částku 1,500.000,-Kč a Moreno Marchi vybral ze svého účtu 500.000,-Kč, které měl předat v hotovosti žalobci, by bylo možné prokázat jen to, že žalobci půjčili Moreno Marchi a Helena Marchiová jako fyzické osoby. Správná je úvaha soudu I. stupně, že pokud by žalobce peníze vrátil na účet žalované, došlo by k bezdůvodnému obohacení na straně žalované na úkor paní Marchiové a pana Marchiho jako fyzických osob. Soud I. stupně správně uzavřel, že půjčka ze strany žalované žalobci těmito výpisy z účtů prokázána není.

V odvolacím řízení již nelze učinit žádná další tvrzení a důkazy ze strany žalované k jejímu tvrzení, že částka 2,000.000,-Kč, kterou žalobce vložil v hotovosti a převedl bezhotovostně na účet žalované, je vrácením půjčky, kterou žalovaná poskytla v březnu 2008 žalobci (§ 205a o.s.ř.).

Z obsahu spisu se podává, že žalobce navrhl v řízení před soudem I. stupně řadu důkazů, kterými chtěl prokazovat, že částku 5,000.000,-Kč žalované půjčil, že ohledně této částky byla uzavřena ústní smlouva o půjčce, jak tvrdí v žalobě. Soud I. stupně tyto důkazní návrhy zamítl s odůvodněním, že navržení svědci ani jednatelka společnosti nebyli přítomni předání částky 3,000.000,-Kč v hotovosti a navíc nemohli být dostatečně podrobně

orientování ve vzájemných majetkových vztazích mezi žalobcem, žalovanou a jejími jednatelem, když sám žalobce uvedl, že nebylo při předávání peněz dostatečně rozlišováno, pro jaký účel nebo pro čí potřeby jsou peníze předávány. Je proto prakticky vyloučené, aby navržení svědci byli schopni uvést věrohodně a dostatečně konkrétně jednotlivé obsahové náležitosti smluv o půjčkách uzavřených mezi zainteresovanými subjekty. To, že žalobce předal částku 3,000.000,-Kč Moreno Marchimu jako jednatelem žalované, dovodil soud I. stupně z přesvědčení žalobce, že částku skládá pro žalovanou a nikoli pro pana Moreno Marchiho. K předání peněz došlo v provozovně žalované, v kanceláři jejího jednatele a jednatelem společnosti byl podle výpovědi svědkyně Trakalové dán pokyn k zaúčtování žalobcem předané částky do účetnictví žalované.

Odvolací soud soudem I. stupně zamítnuté důkazní návrhy z části provedl, protože teprve není-li prokázána půjčka, je možné poskytnuté plnění žalobci přiznat z titulu bezdůvodného obohacení. Pro obojí právní kvalifikaci je právně významnou skutečností to, že peníze došly na účet žalované a nebo byly žalované předány v hotovosti.

Svědka Martin Sokol před odvolacím soudem uvedl, že u žalované pracoval od února do srpna 2010 jako provozní. Zboží dodavatelům platil jako provozní v hotovosti, od majitelů dostával na tyto platby peníze, problémy s tím žádné nebyly. Osobně nebyl přítomen žádným jednáním mezi žalobcem a jednatelem žalované, jednali vždy za zavřenými dveřmi. Od žalobce věděl, že ten chce firmu koupit tak, aby jednatele žalované nevěděli, kdo se stal novým majitelem žalované. Jednání u advokátky JUDr. Antonyové dohodl pan Mžíka, se kterým se seznámil v jiném svém zaměstnání. Pan Mžíka zdědil peníze po otci a byl rozhodnutý i prodat byt. Získal by tak asi 6,000.000,-Kč, které byl ochoten do koupě žalované vložit. Zbytek peněz by zaplatil žalobce za stavu, kdy oficiálním kupcem obchodních podílů Marchiových by byl svědek Sokol. Žalobce již před tím koupil obchodní podíl pana Giambagliho. Žalobce byl proto představován zaměstnancům firmy jako její spolumajitel. Kupní cenu měl u advokátky Antonyové složit do úschovy žalobce. Mělo to být asi 24,000.000,-Kč. Smlouva o advokátní úschově byla sepsána za přítomnosti žalobce, pana Marchiho, svědka Sokola a pana Mžíky. Text smlouvy o advokátní úschově psala JUDr. Antonyová podle pokynů žalobce. Z celé transakce sešlo poté, kdy žalobce nezvedal telefony a dohodnutou částku do advokátní úschovy v daném termínu nesložil. Musel vše sdělit Marchiovým, protože ti čekali na peníze, firmu chtěli prodat. Řekl jim totiž před tím, že peníze má od kamarádů z Moravy. Kdyby žalobce peníze do advokátní úschovy složil, ke koupi by došlo, on by smlouvu podepsal. Žalovaná měla v té době hodnotu 22 - 24,000.000,-Kč. Měl spočítáno, že vložené peníze by se vrátily za 7-8 let. Jestli si žalobce a Marchiovi vzájemně půjčovali peníze, neví. Nikdy osobně u něho nebyl. Žalobce po něm chtěl, aby mu podepsal prohlášení, že byl u předávání nějakých peněz. To však odmítl, protože u něho nebyl a také dal na radu manželky, které se jediné svěřil. Žalobce mu za podpis takového potvrzení nabízel automobil Volvo.

Helena Marchiová byla vyslechnuta jako účastnice řízení, protože v době, kdy peníze byly žalované poukázány na účet a kdy měly být předány v hotovosti, byla jednatelkou žalované. Uvedla, že žalobce zná od roku 1991. S krátkými přestávkami pracoval pro žalovanou až do roku 2010, kdy mu dala výpověď. Vztahy byly velmi dobré až do roku 2008, kdy se začaly zhoršovat. Žalobce pracoval pro žalovanou jako daňový poradce, jako účetní a stal se i společníkem firmy, když zaplatil obchodní podíl pana Giambagliho, který oficiálně koupil pan Moreno Marchi. Žalobce za tento podíl zaplatil 120.000,-Kč. Žalobce začal více společnosti pomáhat a přišel i s tím, že by v ní chtěl mít většinový podíl. Koncem roku 2009 žalobce řekl, že Martin Sokol by chtěl koupit celou společnost. Mělo dojít k nějaké dohodě u notáře, přítomen tam byl pan Marchi. Ona v té době již tušila, že je za tímto obchodem

žalobce a že se to neuskuteční. S prací žalobce pro žalovanou v té době již nebyla spokojená. Vyšlo najevo, že žalobce nepodal za žalovanou daňová přiznání, nebylo řádně vedeno účetnictví. Žalobce v té době přivedl paní Trakalovou s tím, že ona bude pracovat jako účetní. Pak se zjistilo, že paní Trakalová účetnictví vůbec nevedla, jen zakládala faktury. Žalovaná finanční problémy neměla, jen v roce 2007 si na rekonstrukci prostor vzala kontokorent. Platila řádně nájemné 16.000 € měsíčně, platila řádně faktury i v hotovosti dodavatelům, platila řádně mzdy svým zaměstnancům. Tržby od provozních se ukládaly do pokladny a pokud částka v ní přesáhla 100.000,-Kč, odnášela se do banky, protože došlo 2x k vykradení firmy. K internímu jednání firmy nebyli zaměstnanci nikdy zváni. Mezi žalobcem, jí a panem Marchim, se kterým je od roku 1994 nebo 1995 rozvedená, byly výborné vztahy. Vzájemně si mezi sebou půjčovali peníze, ale jen jako fyzické osoby. Vše si vzájemně vrátili a tyto půjčky probíhaly v hotovosti, nikoli převodem z účtů. Neví, kolik si půjčoval pan Marchi. Ona si půjčila nejvíce 500.000,-Kč. Bylo to vždy na osobní potřeby. Písemnou smlouvu o vzájemných půjčkách nikdy neměli, vše bylo dojednáno jen ústně. Všechny tyto půjčky byly vzájemně splaceny, pokud jde o ni a žalobce. O půjčkách, které běžely mezi žalobcem a panem Marchim, nic neví. Ve firmě činili rozhodnutí oba jednatelé, a to i nezávisle na sobě.

Svědék Karel Koder uvedl, že u žalované pracoval opakovaně, naposledy od dubna 2009 do ledna 2010. K žalované ho přivedl žalobce a pracoval jako vrchní číšník. Pracovní poměr s ním byl ukončen z hodiny na hodinu a domnívá se, že příčinou byly neshody mezi žalobcem a jednatelem žalované. Žalovanou vždy viděl jako perspektivní firmu se slušnými finančními poměry. Dostával za směnu odměnu 700,-Kč, v letní sezóně měl i 22 směn za měsíc. Neví o tom, že by žalovaná měla nějaké finanční problémy, dluhy apod. Znal situaci u žalované dobře, protože u ní před tím roky pracoval jako číšník. Věděl, že žalobce je spolumajitelem žalované a měl do budoucna přislíbeno místo provozního. Měli se žalobcem určité společné plány, chtěli firmu táhnout nahoru. S panem Marchim ale bylo obtížné jednání. Spolumajitelé firmy často mezi sebou jednali, ale těchto jednání se nezúčastnil. Ví jen o neshodách, které byly mezi Marchiovými a novými italskými spolumajiteli firmy, kteří se tam vystřídali celkem tři. Se žalobcem řešili jen provozní problémy. Někdy se ho pan Marchi zeptal, jestli přišel žalobce. Věděl, že před tím šel žalobce do banky. U žádného předávání peněz však osobně přítomen nebyl. Žalobce po něm nechtěl, aby mu podepsal prohlášení, že byl přítomen předávání peněz panu Marchimu.

Svědék Milan Galuszka uvedl, že u žalované pracoval v letech 2005, 2007 až 2010. Pracoval jako číšník barman a od žalované odešel v dobrém. Nikdy nebyl osobně přítomen nějakému jednání mezi majiteli firmy. Na přelomu zimy 2009-2010 se začalo mezi zaměstnanci povídat, že firma na tom dobře není, že možná bude muset i zavřít. Výplaty ale byly v pořádku. Kde na ně firma brala peníze, neví. Trvalo to 2 měsíce, od jarní sezóny se vše urovnalo. Jestli si žalovaná půjčovala nějaké peníze na překlenutí finančních problémů, neví. Žalobce občas něco o problémech, které má s Marchiovými, řekl, ale nikdy se to netýkalo peněz.

Svědék Jiří Riegger uvedl, že u žalované pracuje od září 2009 jako denní provozní. V současné době jde o firmu Delice, jejíž jednatelekou je paní Marchiová. V podstatě jde dále o restauraci Taverna TOSCANA. Nebyl přítomen nikdy žádné poradě, kde by se mluvilo o penězích, nebyl nikdy přizván na interní poradu majitelů firmy. O finančních problémech žalované nikdy neslyšel, neví nic o tom, že by si žalobce a Marchiovi vzájemně půjčovali peníze.

Svědék Miroslav Kaufman uvedl, že u žalované pracoval od roku 2001 až do 30.3.2012 jako provozní. V letech 2008-2010 se mluvílo o tom, že snad žalovaná má nějaké finanční potíže, ale on neví nic konkrétního a na sobě nikdy nic nepocítil. Nezúčastnil se nikdy žádného interního jednání majitelů firmy. Ve firmě se mluvílo, že si snad žalobce a Marchiovi vzájemně půjčují peníze, ale on u ničeho nebyl a nic konkrétního neví. Žalobce byl účetní a někdy koncem roku 2010 přišla dělat účetní paní Trakalová. Co přesně měla v pracovní náplni, neví. Provozní měli vlastní pokladnu, do které dostávali peníze v hotovosti od majitelů firmy. Z pokladny se vypláceli dodavatelé a bylo v ní maximálně asi 200.000,-Kč. Nebylo žádné pravidlo, že v pokladně nesmí být více jak 100.000,-Kč a že co je nad tuto částku, se musí odnést do banky. Žalobce ho nepožádal, aby mu podepsal prohlášení, že byl u předání peněz panu Marchimu.

Z mimořádného výpisu z účtu č. 3323853001 u Raiffeisenbank, a.s. na jméno Moreno Marchi odvolací soud zjistil, že dne 10.4.2009 byla na účet č.5021016119/5500 odeslána částka 1,000.000,-Kč a dne 14.4.2009 částka 500.000,- Kč byla na účet žalované vložena Moreno Marchim. Ke dni 3.4.2009 bylo na účtě č. 3323853001/5500 1,800.000,-Kč.

Z účtu žalované u Raiffeisenbank, a.s. č.5021016119/5500 odvolací soud zjistil, že dne 10.4.2009 došla na tento účet částka 1,000.000,-Kč, poukázaná z účtu „Moreno Marchi 3323853001/5500.“

Z výpisů z běžného účtu žalované u České spořitelny, a.s. č. 994404 - 0040599003/0800 za dobu od 6.5.2009 do 12.5.2009 a za dobu od 14.4.2009 do 16.4.2009 odvolací soud zjistil, že v těchto dnech na uvedený účet nedošla žádná platba přesahující 200.000,-Kč. Účet byl v tomto období v minusu a byl na něm disponibilní zůstatek pohybující se od 221.233,87 Kč do 520.578,23 Kč.

Ze smlouvy o advokátní úschově odvolací soud zjistil, že není podepsána a datována, je sepsána JUDr. Zorou Antonyovou, Ph.D., advokátkou, tehdy se sídlem Budějovická 1, Praha 4, jako „úschovcem“. Jako složitel je uveden Martin Sokol, r.č.750121/5238, bytem kpt.Jaroše 518, 742 45 Fulnek. Jako „příjemce“ je uveden Moreno Marchi, nar. 7.12.1953, bytem Praha 2, Blanická 26/1789, jednatel společnosti TOSCANA s.r.o., se sídlem Jasanová 100, 252 41 Lhota u Dolních Břežan, IČO: 63988038. Touto smlouvou se složitel zavázal složit do advokátní úschovy částku 26,000.000,-Kč s tím, že celá takto složená částka bude sloužit k zaplacení obchodního podílu v rozsahu 100% společnosti TOSCANA s.r.o., se sídlem Jasanová 100, 254 41 Lhota u Dolních Břežan, okres Praha- západ, IČO: 63988038 – příjemce dle této smlouvy, který jmenovaná společnost prodá formou uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu panu Martinovi Sokolovi- složiteli dle této smlouvy. 2,600.000,-Kč bude složitelem složeno nejpozději do pěti pracovních dnů od podpisu smlouvy, 23,400.000,-Kč nejpozději do 31.3.2010. Úschovce se zavázal z částky 26,000.000,-Kč převést 1,650.000,-Kč na účet u České spořitelny a.s., číslo 994404-4059003/0800, 8,700.000,-Kč na účet u Raiffeisenbank a.s. číslo 1021005390/5500 a 15,650.000,-Kč na účet u Raiffeisenbank a.s. číslo 1011013362/5500. Příjemce se zavázal, že v rámci obchodních podílů ve společnosti TOSCANA s.r.o. se řádně vypořádá se společníkem Moreno Marchi, který je společníkem v rozsahu 65% a se společníkem Helenou Marchiovou, která je společníkem v rozsahu 35%. Úschovce se zavázal uvedené částky převést na specifikované účty do pěti pracovních dnů ode dne, kdy mu bude předložen originál nebo úředně ověřená kopie smlouvy o převodu obchodního podílu společnosti TOSCANA s.r.o na složitele a současně bude úschovci předložen návrh na změnu zápisu v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, a to tak, že je navrhována změna společníků společnosti

Dodavatel

Pavel Richtr - AGENTnet
Tylova 1009
293 01 Mladá Boleslav
ČR

IČ: 736 20 513

DIČ: CZ8305020944

Tel.: +420 326 20 60 60, +420 606 411 028

Fax:

E-mail: fakturace@richtr-computers.cz

www: www.agentnet.cz

Číslo účtu: **7647345001/5500**

Banka: Raiffeisenbank

Odběratel

Miroslava Pavlů
Dukelská 440
29301 Mladá Boleslav
Česká republika

IČ: 63819074

Korespondenční adresa

Miroslava Pavlů

Dukelská 440
29301 Mladá Boleslav
Česká republika

Forma úhrady: Bankovní převod

IBAN: CZ32 5500 0000 0076 4734 5001

BIC: RZBCCZPP

Datum vystavení: 7.4.2015

Datum splatnosti: 14.4.2015

Zdanitelné plnění: 7.4.2015

Vystavil: Pavel Richtr

Popis platby	MJ	Počet	Cena MJ bez DPH	Sazba DPH	DPH	Cena bez DPH	Cena s DPH
Internet CLASSIC za období 04/2015	měs	1.00	335,00	21%	70,35	335,00	405,35
CELKEM (zaokrouhleno)					70,35	335,00	405,00

CELKEM K ÚHRADĚ včetně DPH (zaokrouhlení -0,35 Kč)

= 405,00 Kč

Živnostenský list byl vydán městským úřadem v Mladé Boleslavi - obecním živnostenským úřadem pod č.j.: ObŽÚ 4/04/01398/R.

V případě porušení smluvní povinnosti účastníka zaplatit řádně a ve stanoveném termínu cenu poskytovaných služeb jsme oprávněni účtovat pokutu ve výši 0,2% dlužné částky denně.

PAVEL RICHTR

Tylova 1009, 293 01 Ml. Boleslav
IČO 736 20 513 tel. 606 411 028

Pavel Richtr

TOSCANA s.r.o. ze stávajících Heleny Marchiové a Morena Marchiho na Martina Sokola jako jediného společníka se 100% účastí ve společnosti TOSCANA s.r.o. Úschovce se zavázal, že celou složenou částku vrátí složiteli, pokud nedojde k převodu obchodního podílu do 31.3.2010.

Z daňového přiznání žalované za rok 2007 odvolací soud zjistil, že výsledek hospodaření byl plus 1,011.211,-Kč. Z daňového přiznání žalované za rok 2008 odvolací soud zjistil, že výsledek hospodaření byl plus 841.215,-Kč.

Podle ustanovení § 657 občanského zákoníku (dále jen o.z.) smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi věci určené podle druhu, zejména peníze, a dlužník se zavazuje vrátit po uplynutí dohodnuté doby věci stejného druhu.

Podle konstantní judikatury vyšších soudů ve sporu o vrácení půjčené částky má žalobce jako věřitel břemeno tvrzení, že se žalovaným dlužníkem uzavřel smlouvu o půjčce, že dlužníkovi předmět půjčky odevzdal a že dlužník půjčené peníze řádně a včas nevrátil. Z tohoto břemene tvrzení pak pro věřitele (žalobce) vyplývá důkazní břemeno, pokud jde o prokázání tvrzení, že smlouva o půjčce byla uzavřena a že na základě této smlouvy předal žalovanému finanční prostředky. Neunese-li věřitel (žalobce) břemeno tvrzení nebo důkazní břemeno v tomto směru, musí rozhodnutí soudu vyznít v jeho neprospěch, aniž by se soud musel dále zabývat pravdivostí tvrzení, které jsou součástí procesní obrany žalovaného dlužníka, a za tímto účelem provádět dokazování (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11.12.2009, sp.zn. 21 Cdo 4520/2007). Smlouva o půjčce má reálnou (nikoliv jen konsensuální) povahu. Vznik půjčky předpokládá nejen dohodu stran, ale i skutečné odevzdání předmětu půjčky dlužníkovi. Jako pro každou smlouvu je i pro smlouvu o půjčce nezbytným předpokladem shodná vůle obou stran (konsenzus). Jakmile je smlouva na základě nabídky a jejího přijetí uzavřena, vzniká mezi stranami závazný právní vztah, jehož obsahem jsou sjednaná práva a povinnosti, avšak teprve odevzdáním věci dlužníkovi se tento vztah mezi nimi stává právním vztahem z půjčky. Půjčka se řadí k tzv. reálným kontraktům, kdy kromě samotného uzavření smlouvy je zapotřebí ještě další úkon - předání předmětu půjčky dlužníkovi. Tedy nejen pouhým smluvním ujednáním, ale i předáním předmětu půjčky vzniká dlužníkovi závazek vrátit věřiteli to, co mu bylo půjčeno, a tomu odpovídající právo věřitele požadovat vrácení půjčky. Při peněžité půjčce může dojít k předání půjčené částky i bezhotovostním převodem na účet dlužníka. Dokud nedošlo k předání peněz či k bezhotovostnímu převodu sjednané částky, nevznikl mezi smluvními stranami právní vztah z půjčky (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16.12.2009, sp.zn. 33 Cdo 4047/2008).

Odvolací soud zhodnotil provedené důkazy podle ustanovení § 132 o.s.ř. každý jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech a ztotožnil se se závěrem soudu I. stupně, že mezi účastníky smluvní vztah z půjčky nevznikl. Žádný ze slyšených svědků nepotvrdil, že by žalobce půjčoval peníze žalované a konkrétně že by půjčil ve shora uvedené době žalované celkem 5,000.000,-Kč. Svědci navržení žalobcem k prokázání jeho tvrzení, že tu byl smluvní vztah mezi žalobcem a žalovanou a tedy oboustranná vůle uzavřít smlouvu o půjčce, nebyli osobně žádného jednání mezi žalobcem a jednateli žalované přítomni a ani z doslechu o jednáních o půjčce žalované nic nevěděli. Ani ve smlouvě o advokátní úschově se neuvádí právní důvod, ze kterého měla být částka 8,700.000,-Kč z celkově složené částky 26,000.000,-Kč převedena úschovcem na účet, který v té době byl prokazatelně účtem žalobce. Odvolací soud má za to, že výsledek dalších navržených svědků JUDr. Zory Antonyové a Mgr. Pavla Motla by byl již nadbytečný, protože Mgr. Motl by mohl dosvědčit

jenom to, že připravoval převod obchodního podílu z pana Marchiho na žalobce a JUDr. Antonyová by mohla potvrdit jenom to, co je uvedeno ve smlouvě o advokátní úschově. Autenticitu této smlouvy potvrdil ve svojí výpovědi svědek Sokol a to, že takové jednání proběhlo, potvrdila i tehdejší jednatelka žalované Helena Marchiová.

Žalobci se nepodařilo prokázat, že byla uzavřena smlouva o půjčce, avšak podařilo se mu prokázat, že předal v hotovosti částku celkem 3,000.000,-Kč žalované. Toto svoje tvrzení žalobce prokázal jak výpisy ze svých účtů, tak výpovědí svědkyně Simony Trakalové. Na skutkových zjištěních soudu I. stupně nic nezměnilo doplnění dokazování odvolacím soudem. Ze smlouvy o advokátní úschově vyplývá, že příjemcem částky 26,000.000,-Kč měl být Moreno Marchi jako jednatel žalované. Úschovce měl dohodnutou část ze složených peněz převést na účty žalované (ve smlouvě jsou uvedena čísla účtů žalované u České spořitelny, a.s. a u Raiffeisenbank, a.s., totožná s čísly na účtech, kterými provedly důkaz soud I. stupně i soud odvolací), žalovaná se měla finančně vypořádat se svými jednatelem, částka 8,700.000,-Kč měla být úschovcem převedena na účet žalobce. Je nepochybné, že jednatel žalované Moreno Marchi si musel být vědom finančních závazků žalované vůči žalobci. Svědek Sokol i tehdejší jednatelka žalované Helena Marchiová potvrdili, že byl jednání, ze kterého měl svědek Sokol vzejít jako nový jediný vlastník žalované, Moreno Marchi přítomen. Bylo také prokázáno výsledky svědků před odvolacím soudem i výsledkem Heleny Marchiové, že žalobce měl zájem o majetkový podíl v TOSCANĚ s.r.o., že skrytě koupil podíl společníka Giambagliho, že byl považován personálem za jednoho ze spoluvlastníků firmy, i když nebyl jednatelem a nefiguroval ve výpisu z obchodního rejstříku žalované. Vztahy mezi žalobcem a jednatelem žalované byly tak dobré, že si půjčovali vyšší částky mezi sebou i jako fyzické osoby, což potvrdila tehdejší jednatelka žalované ve svojí výpovědi před odvolacím soudem. Zároveň uvedla, že tyto půjčky byly vždy jen ústní a že probíhaly bezhotovostně, tedy peníze nebyly převáděny z účtu na účet. V rozporu s tím je tvrzení žalované v rámci její obrany, že částka 2,000.000,-Kč, kterou žalobce částečně vložil v hotovosti a částečně převedl ze svého účtu na účet žalované, byla vrácením půjčky, kterou Moreno Marchi a Helena Marchiová poskytli žalobci jako fyzické osoby. Pokud půjčky mezi žalobcem a Helenou Marchiovou a žalobcem a Moreno Marchim byly realizovány předáváním peněz z ruky do ruky při půjčování i při vrácení peněz, tak částka 2,000.000,-Kč, kterou žalobce vložil či převedl na účet žalované, nemohla být vrácením půjčky poskytnuté mu tehdejšími jednatelem žalované jako fyzickými osobami. V rozporu s výpovědí bývalé jednatelky žalované je i tvrzení žalované, že písemné doklady o této půjčce existovaly, ale žalovaná je již nemá, protože půjčka byla žalobcem vrácena. Jestliže smlouvy o půjčkách byly vždy jen ústní, nemohly existovat ani písemné doklady o jejich uzavření. Slyšení svědci nepotvrdili, že by se žalovaná nacházela v období od dubna 2009 do února 2010 v obtížné finanční situaci a že by potřebovala na provoz peníze, které si nebyla schopna opatřit sama. Pouze svědek Galuszka uvedl, že se ve firmě hovořilo o finančních problémech na přelomu roku 2009 a 2010. Osobně ale nic nepocítil, dohodnutou výplatu dostával řádně. Daňová přiznání za rok 2007 a 2008 potvrzují jenom to, že v těchto letech byla finanční situace žalované dobrá. Svoji dobrou finanční situaci prokazuje žalovaná i výpisem z účtu Morena Marchiho č.33238530001 u Raiffeisenbank,a.s., na který došla 3.4.2009 částka 1,800.000,-Kč a 10.4.2009 bylo z tohoto účtu převedeno na účet žalované 1,000.000,-Kč a 17.4.2009 vložil Moreno Marchi v hotovosti na účet žalované 500.000,-Kč. Tím žalovaná prokazuje, že tyto peníze nepocházely z částky 2,000.000,-Kč, kterou měl žalobce 10.4.2009 předat jednatelem žalované před svědkyní Simonou Trakalovou. To, že nebylo prokázáno, že by žalovaná měla větší finanční problémy v době, kdy jí žalobce poskytl postupně 5,000.000,-Kč a že peníze od žalobce na provoz nepotřebovala, neznamená, že žalobce žalované peníze nedával. Bylo prokázáno důkazy provedenými v odvolacím řízení, že žalobce měl u žalované značné obchodní zájmy a měl i dohodu s jednatelem žalované panem